Întrebarea preliminară

Articolul 10 alineatul (1) și articolul 12 alineatul (1) din Prima directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (directiva privind mărcile) ([1]) trebuie interpretate în sensul că o marcă este utilizată în mod serios dacă este utilizată pentru produse (în speță, băuturi nealcoolice) pe care titularul unei mărci le oferă în mod gratuit cumpărătorilor celorlalte produse pe care le comercializează (în speță, textile), după încheierea contractului de vânzare-cumpărare?

([1]) JO L 40, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 92.

Recurs introdus la 16 noiembrie 2007 de Philip Morris Products SA împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) pronunțate la 12 septembrie 2007 în cauza T-140/06, Philip Morris Products/OAPI

(Cauza C-497/07 P)

(2008/C 22/52)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Philip Morris Products SA (reprezentanți: T. van Innis și C. S. Moreau, avocați)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Concluziile recurentei

— Anularea hotărârii atacate;

— obligarea Oficiului la plata cheltuielilor de judecată

Motivele și principalele argumente

Prin recursul său, recurenta invocă încălcarea de către Tribunal a articolului 4 și a articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară ([1]). În această privință, recurenta impută Tribunalului în primul rând faptul că și-a întemeiat aprecierea pe o prejudecată defavorabilă categoriei de mărci din care face parte marca solicitată. Într-adevăr, hotărând că în general consumatorii nu sunt obișnuiți să prezume originea produselor în funcție de forma acestora sau de cea a ambalajului lor, Tribunalul ar fi făcut o constatare de fapt care ar fi lipsită de orice bază științifică și care ar denatura modul în care oamenii percep semnele, în general, și formele, în particular.

În al doilea rând, recurenta reproșează Tribunalului efectuarea unei analize juridice eronate a percepției mărcii de publicul vizat. Această eroare s-ar datora, pe de o parte, faptului că Tribunalul nu ar fi luat în considerare utilizarea mărcii decât din perspectiva incorporării sale într-un pachet de țigări, în timp ce forma unui ambalaj pentru un anumit produs poate fi prezentată percepției publicului într-o multitudine de alte expresii, precum reprezentările grafice sau tridimensionale ale mărcii în materiale promoționale. Pe de altă parte, eroarea de apreciere comisă s-ar datora faptului că Tribunalul ar fi redus noțiunea de marcă la partea sa perceptibilă de către un potențial cumpărător în momentul imediat anterior cumpărării, pe când publicul vizat de o marcă este format din toate persoanele care pot fi confruntate cu aceasta în cursul unei utilizări normale a mărcii, care își găsește expresia atât în momentul promovării produsului, înainte de achiziționarea acestuia, cât și în momentul utilizării sau consumării produsului după cumpărare.

În al treilea și ultimul rând, recurenta invocă o contradicție în considerentele hotărârii atacate.

([1]) JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146.

Recurs introdus la 16 noiembrie 2007 de Aceites del Sur-Coosur, S.A., anterior Aceites del Sur, S.A. împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) pronunțate la 12 septembrie 2007 în cauza T-363/04, Koipe Corporación, S.L./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-498/07 P)

(2008/C 22/53)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Aceites del Sur-Coosur, S.A., anterior Aceites del Sur, S.A. (reprezentant: J.-M. Otero Lastres, abogado)

Celelalte părți în proces: Koipe Corporación, S.L. și Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurentei

— Declararea ca introdus în termen și în forma legală a recursului formulat împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera intâi) din 12 septembrie 2007 în cauza T-363/04, pentru încălcarea dreptului comunitar;

— admiterea recursului, în temeiul articolul 61 din Statutul Curții de Justiție și al articolului 113 din Regulamentul de Procedură și, pe cale de consecință, anularea în totalitate a deciziei menționate a Tribunalului de Primă Instanță;